

5. červen
2011 vol. 2

Na vlastní kukátko

VI. ročník divadelního festivalu Žně na Stodole
3. - 5. června 2011, Jiříkovice

Vítězové

Jiříkovský Jiřík:

1. **Báječná Anna**
Divadelní spolek
Kroměříž
9,883 bodů

2. **Královny**
DS Svatopluk Hodonín
9,741 bodů

3. **Elektrická puma**
Sem Tam Fór Slavičín
8,222 bodů

Jiříkovský Jiříček:

1. **Čary báby Cotkytle**
Divadelní spolek
Kroměříž
10 bodů

2. **Mrazík**
DS Bezchybi Brtnice
9,890 bodů

3. **Čerti z Hoflštejna**
Divadlo Nahod' Praha
9,82456 bodů

Cena pořadatelů:

Mrazík
DS Bezchybi Brtnice

Redakce

Tereza Hašková (tez)
Klára Havránková (hav)
Vydalo Divadlo Stodola,
červen 2011.

Kterak nad magií vyzráli učení doktoři

Poslední festivalový den zahájil soubor Stonařov hrou **Doktorská pohádka**. Moderní pohádka z pera Karla Čapka o doktorech, kteří léčí nemocné i pochroumané pohádkové bytosti, rozzářila dětské úsměvy v hledišti. Soubor si lepší námět nemohl přát, pohádka je nejen půvabná díky veselým písničkám, ale zároveň i poučná. Doktoři totiž zlého kouzelníka Magiáše nejen vyléčí, ale také napravit a najdou mu prospěšné povolání. Herci své role sehráli s obdivuhodným nasazením, ať už šlo o vodníky, víly, doktory či postavu Magiáše. Krásné kostýmy a vhodné kulisy navodily atmosféru pohádkového světa, v kterém vedle sebe žijí obyčejní lidé i nadpřirozené bytosti. Tato originální a milá pohádka se souboru velmi povedla, což můžeme soudit už jen z toho, že udržel po celou dobu pozornost náročného dětského publika. (tez)

Pohádkoví doktoři si určili diagnózu

Jak se vám dnes u nás hrálo?

Bezvadně. Byli tu nádherní diváci, kteří skvěle reagovali, hlavně ti nejmenší na lavičce vepředu. Jsme tu poprvé a nemá to chybu.

Proč jste si vybrali netypickou pohádku o lékařích?

Byla to úplná náhoda. Zajímavé je, že jsme začali nacvičovat právě v době, kdy vrcholily doktorské stávky a z médií zněla spíše kritika, zato naše hra mluví o doktorech velmi uctivě.

Chodí na vaše pohádky lékaři? Co na ně říkají?

Bohužel zatím jsme neslyšeli žádné reakce od diváků-doktorů. Máme jednoho známého lékaře, který ovšem ještě na tomto představení nebyl.

A co vám nabídnete příští rok?

Teď zkoušíme frašku, či přesněji komedii se zpěvy Neběhej tady nahá. Naši diváci se pořád vyptávají, jestli se bude v naší hře zpívat, takže jim to nemůžeme upřít. (tez)

www.divadlostodola.cz

mail@divadlostodola.cz

Krásný dobrý večer, vážení diváci a divadelní přátelé,

a je to tady. Dlouhé tři dny plné divadla se nezadržitelně nachýlily ke konci. Konec, to je vždycky trochu smutná součást hezkého zážitku. Ale dává nám prostor, abychom se na další úchvatný zážitek mohli těšit. A na závěr se většinou děkuje. Já ani tentokrát neudělám výjimku. Ráda bych jménem celého pořadajícího Divadla Stodola poděkovala všem účinkujícím souborům, které přivezly to nejlepší, co na repertoáru mají, strávily tady s námi krásné tři dny a umožnily divákům nahlédnout i pod pokličku amatérského divadla v jiných městech. Dále bych za divadlo Stodola i za všechny ostatní divadelníky poděkovala Vám, divákům. Jste pro nás stálou inspirací, naším důvodem proč hrát a těmi, na které se nejvíc těšíme. Děkujeme, že máte rádi divadlo. Za naši redakci festivalových novin Na vlastní kukátko chci také poslat velké díky vám všem našim čtenářům. Jsme rádi čtení, přečtení i přelouskaní, jsme rádi i odnesení a založení do kronik, jsme rádi čtení u stolu i ve stoje, ale třeba i na místech, kam se obvykle s novinami chodí na dlouhé posezení. Děkujeme! A co říci na závěr? Festival Žně na Stodole 2011 je ukončený. Ať žije festival Žně na Stodole 2012!

Klára Havránková

k.havrankova@divadlostodola.cz

A co vy na to?

Malé divačky Adélka Štěpánková a Sabinka Galová nám prozradily, jak se jim líbila Doktorská pohádka.

Jak se vám tato pohádka líbila?

Adélka: Mně se líbila hrozně moc.

Sabinka: Mě moc a moc se mi líbily i písničky.

Která postava v pohádce se vám líbila nejvíc?

Adélka: Nejvíc se mi líbil kouzelník Magiáš.

Sabinka: Mně se taky nejvíc líbil kouzelník.

A co se vám na Magiášovi líbilo?

Adélka: Líbilo se mi, že byl takovej srandovní.

Sabinka: Jo, jak kašlal, to bylo dobrý. (tez)

5. červen
2011 vol. 2

Hláškovník

Doktorská pohádka:

„Nejdříve stanovíme diagnózu... zřejmě je to hrtaňová peckitída.“

„Všechny víly se už dávno daly k filmu. Hrají, tančí, zpívají. A za peníze.“

„Dědo narovnejte se. Vždyť vy jste zkroutěný, jak paragraf.“

Čáry báby Cotkytle:

„Já se ještě nechci ženit.“
„Ale budeš. Jenom o tom ještě nevíš.“

„To je mi rada velerada. Tu si zapíšu černou křídou do komína.“

„V téhle zemi je přece zlodějina něco jako národní zvyk.“

„Matka rozdala všechny mé zlaté vlasy a mně zbyla na palici klouzačka.“

„Já kdysi uměla vyčarovat i z komára velblouda.“

Na vlastní kukátko

VI. ročník divadelního festivalu Žně na Stodole
3. - 5. června 2011, Jiříkovice

Každý má svůj protějšek, i když cesta k němu je občas i přes moře

Třetím soutěžním představením o jiříkovského Jiříčka a prvním nedělním odpoledním představením byla pohádka Zdeňka Kozáka **Čáry báby Cotkytle aneb tři zlaté zuby děda Vševěda** v podání divadelního spolku Kroměříž. Tato pohádková komedie s písničkami, ke kterým složil hudbu člen souboru Miroslav „Kuba“ Kuběna, patří do zlatého dědictví českých pohádkových textů. Režisérka Romana Blažková dostala příležitost inscenovat tento text s juniorskou částí souboru a chopila se této možnosti opravdu dobře. Příjemně výtvarně ztvárněná scéna a originální kostýmy dokreslují výbornou atmosféru inscenace. Herecké výkony

představitelů jsou vyrovnané, a i když jsou herci ještě mladí, mají před sebou velkou budoucnost. Mikuška Kudláčková v pojetí Marie Dvořákové je kouzelnou postavíčkou, která touží po lásce, ale dlouho hledá neúspěšně, děd Vševěd (Radek Svoboda) chrápe jako starý chlap, a přesto se jim lásku najít podaří. Nejinak je to i s ostatními postavami. Ale není malých rolí. Princ Fridolín v podání Václava Kořínka je tou pověstnou malou rolí, ale tak neopakovatelnou, že jeho postava v krajkové zástěrce s podkolenkami nás bude ve vzpomínkách provázet. Děti i dospělí ostatně svoji spokojenost vyjádřili v hlasování více než jasně. (hav)

A co vy na to?

Zeptali jsme se malého diváka Ondry Trávníčka, jak se mu líbila rozverná hudební pohádka Čáry báby Cotkytle.

Jak se ti líbila tato pohádka?
Moc.

Která pohádková postava se ti líbila nejvíc?
Nejlipší byla čarodějka Cotkytle.

Chtěl bys umět také čarovat?
Hm...(pauza, rozmýšlí se) Ano. (tez)

Miluji své herce a oni milují svou režisérku. Jen nevím, co by na to řekli oni

Jak ti je, když všichni tví herci sedí venku a pijí pivo a ty jim vysáváš scénu?

Romana Blažková: To je asi úděl režiséra. V pořádku to sice není, ale všechno, co můžu udělat, je stěžovat si, jak řekl pan Werich. Miluji své herce a oni milují svou režisérku. Jen nevím, co by na to řekli oni.

Jak se vyrovnáváte s tím, že vaše režisérka vysává, zatímco vy si tu sedíte a pijete?

Marcela Kořínková: No já se s tím vyrovnávám úplně báječně!

Lucie Kořínková: Jde ale o to, jak se s tím vyrovnává paní režisérka.

Hrajete rádi pro dětského diváka?

M. Kořínková: Je lepší, když jsou tam i dospěláci, ti se víc smějí.

L. Kořínková: Občas tam máme vtipy, které děti nechápou.

Hrajete matku a dceru a jste i v životě matkou a dcerou. Jste si podobné se svými postavami?

L. Kořínková: No máme je i doma taková praštěná.

M. Kořínková: No dcera se podobá do detailu. Je parádnice, hádá se se mnou, a při tom mě má ráda.

Mezitím jsem zastihla Radka Svobodu, jak nosí kulisy. Ty máš paní režisérku opravdu rád, protože jediný pomáháš!

Radek Svoboda: No to ano, ale pomáhají i všichni ostatní, občas. To já musím říct, oni by mě jinak umlátili.

A co ty máš společného se svojí postavou děda Vševěda?

R. Svoboda: No... jsem plešatý...

Ostatní: Chrápe! Chrápe! Hrozně chrápe!

R. Svoboda: ...No dobře, tak chrápu! (hav)

5. červen
2011 vol. 2

Hláškovník

Mrazík:

„Jenom si dej pozor
houbičko abys nedostala
křeč do podhoubí.“

„Je ti teplo děvenko?“

„Teplo dědečku.“

„NELŽI!“

„Marfuše si také pořádně
řihla, když dojedla své
zásoby.“

„Boys, boys, sweet, lovely
boys.“ „A my tě ted vo- a
vo- a...“ „Kluci, nechte
toho! My ho jenom
OLOUPÍME!“

Elektrická puma:

„Sejmul jsem ze zdi svou
tenisovou raketu a ele-
gantním obloukem odpálil
granát pryč.“

„Netram se, byla ti
nevěrná.“

„Regina mia?“ „A Mia
taký.“

„Ty šalvěji koukáš se
na mě zamilovanýmá
očima. Na co asi myslíš ty
kanče.“

Na vlastní kukátko

VI. ročník divadelního festivalu Žně na Stodole
3. - 5. června 2011, Jiříkovice

Kdo by neznal Mrazíka. A znáte toho z Brtnice?

Do světa pohádek, kde dobro a zlo bojují proti sobě, nás naposledy na tomto festivalu přivedl divadelní soubor Bezchibi Brtnice s legendární pohádkou **Mrazík**. Notoricky známou pohádku, která v čase Vánoc nesmí chybět na žádném televizním kanálu, ztvárnili herci z Brtnice po svém a oživil ji novými prvky, které nadchly děti i dospělé. Zpočátku se publikum hurónsky smálo co chvíli, ovšem ke konci, spolu s tím jak se tempo děje hry zpomalovalo, už smíchu ubylo. Zde je dobré připomenout, že každý z herců hrál hned několik rolí naráz, a je tedy pochopitelné, že v dnešním vedru, navlečení do kožichů proti tuhé ruské zimě, už byli ke konci pořádně schvácení a unavení, což se podepsalo právě na druhé polovině hry. Přestože zpěv není zrovna silnou stránkou tohoto souboru, účinkující uměli proměnit nevýhodu ve výhodu a podat jej s vtipem a grácií. V úpravě, kde přibýlo pár pikantních vtipků, se z pohádky stala pohádka spíše pro dospělé, která se však odehrávala v kulisách a kostýmech pěkných jako z pohádky. (tez)

Filmová klišé nebo inteligentní humor?

Nádherné písničky, melodie a zpěv provázely poslední soutěžní představení letošního ročníku festivalu Žně na Stodole 2011, které k nám přivezl divadelní soubor ze Slavičína. Inscenace **Elektrická puma**, jež převzalo divadlo Sem-Tam-Fór od Semaforu (ano podobnost názvů tedy není čistě náhodná), patří k velmi zdařilým kouskům autorů Jiřího Suchého a Ferdinanda Havlíka. Celá inscenace je hraná ve svižném tempu a herci přechází z role do role jakoby nic. Tento typ herectví klade na diváka i na herce velké nároky a dobře sestavený tým mladých lidí svůj talent rozhodně nezapře. Parodie na všechna současná filmová a divadelní klišé, které každý z nás důvěrně zná, dává průchod komice vycházející ze situací a přikresluje představení jedinečný ráz dobré zábavy. (hav)

Herci se při Mrazíkovi pořádně nadřeli

Sledovali jste při zkouškách filmovou verzi?

Ne, to jsme měli od pana režiséra zakázané, abychom ji nekopírovali. Ale většina scén je tak známých, že se jim nešlo vyhnout.

Myslíte, že diváci mají Mrazíka pořad rádi?

Jsou lidé, kteří na něj šli i sedmkrát, takže asi ano. Máme pouze pozitivní ohlasy. Navíc postupně přidáváme stále nové vychytávky a vtipky.

Ve vaší úpravě přibýlo mnoho vtipů, kterým se menší děti nesmály. Myslíte, že představení bavilo i je?

Ale ano. Děti na to koukají s otevřenou pusou a ani nemají čas se zasmát.

Všimla jsem si, že každý z vás hrál více rolí. Jak jste stíhali převlékání?

Průměrně měl každý z nás přibližně pět rolí a to nepočítáme vodění „loutek“ a podobně. Převlékání bylo náročné zejména pro představitelku baby Jagy, která měla párkrát na kompletní změnu kostýmu jen dvacet sekund. (tez)

Oba herectví partneri jsou mí Jamesové

Jmenuji se Bond. James Bond. Aneb chvíli před představením se Sem-Tam-Fórem.

Kdo je pro tebe James Bond?

Jarek Durďák: Je to pro mě vzor, už od dětství, hlavně pro ty technický vymoženosti a dobrodružství.

A já myslela, že je vzorem hlavně pro ženský! A co teda ženský?

Mik Múdry: Jóóó, ženský.... Ty pro mě byly důvodem, proč jsem začal s divadlem.

A existuje něco, proč bys s divadlem skončil?

M. Múdry: Tak to rozhodně ne.

A co bondgirl? Přijala bys roli v bondovce?

Bára Němečková: Tak to určitě, zahrát si s krasavcem jako je Daniel Craig by chtěla každá dívka.

A který z Tvých hereckých partnerů je Tvůj James Bond?

B. Němečková: Oba. Oba herectví partneri a spoluhráči jsou mí Jamesové, s oběma mi to fun- guje. (hav)